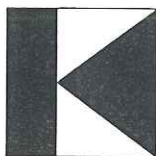




KOLPING
zpravodaj



5/95

Vánoční vydání

Zpravodaj Kolpingova díla České republiky

Prosinec 1995

NARODIL SE NÁM SPASITEL

Páter Fráňa nám zaslal tématické duchovní zamyšlení pro vánoční dobu. Prostřednictvím Vánočního vydání Kolpingova zpravodaje se s Vámi chceme o tuto úvahu rozdělit.

Vyvrcholila doba předvánočních příprav. Chystáme dárky, stavíme betlémy, z obchodů zní vánoční písně, peče se cukroví. Proč to všechno, proč ten shon? Zeptejme se uspěchaných lidí: "Budou vánoce." Co jsou vánoce? Proč se slaví? Jistě by nebylo těžké pro nikoho z nás na tuto otázku odpovědět. Mnohem těžší je umět opravdově vánoce prožít. Před takovými 1995 lety (možná s tolerancí několika roků), je v uličkách malého městečka Betléma rušno, no - jako před vánoce. Je sčítání lidu - prý k vůli daním. a zkuste to se nedostavit, to je jako kdybyste nepodali daňové přiznání. Marně Josef a Maria s dítětem pod srdcem klepou na dveře a prosí. Snad to ještě vyjde. Ale nikdo nemá místo, nikdo nemá snad ani čas je vyslechnout. A tak se stalo, že ne ve



středu vesmíru, ne ve středu sluneční soustavy ne v hlavním města říše, ani v hlavním městě země, ani v nejlepším paláci, ale na malé planetě Zemi, v tehdy bezvýznamné římské provincii u malinkého městečka v chudé jeskyňce se

rodí jako člověk do nejhudších poměrů ten, který byl zrozen před věky a skrze něhož povstalo všechno, co bylo stvořeno. On Bůh, Boží Syn se pro naši záchranu stává člověkem, skrze neposkrvněnou Matku a Pannu Marii bere na sebe lidské tělo a v čistotě, chudobě, poslušnosti chce nám sloužit, přichází nás zachránit. Stává se chudým, aby nás obohatil, bezmocným, aby nám dal moc stát se Božími dětmi. Nám, nám narodil se ... zní stará krásná vánoční píseň. Ano on se narodil opravdu pro každého z nás, a je na každém, aby se rozhodl zda ho přijme. „Do vlastního přišel a vlastní ho nepřijali. Ale těm, kteří ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi. Není to krásná výzva není to úžasný program - být Božím dítětem? Aby byly u nás právě vánoce není hlavní sníh, stromček, cukroví, kapr, drahé dárky. ale hlavní je, aby se Kristus narodil v nás v našem nitru, v našem srdci. Maria a Josef jistě udělali všechno, aby chudou jeskyňku vyčistili a ozdobili. I naše nitro bývá chudé, jsou v něm někdy zmatky, smetí i nerozhodnost

někdy i smutek a zloba. Vymetme všechno, ať je v nás krásně čisto, útulno. Advent byl dobou i vnitřního úklidu a vyrovnávání cesty, která vede ke Kristu a po které on přichází k nám. Nastává doba setkání a vítání, otevírání srdcí i otevíření úst k chvále a poděkování. Doba dárků a odpuštění. Nenosme v sobě žádné staré dluhy a odpadky. Bratře odpusť, sestřo odpusť, ať nám zazní z úst i ze srdce. Bylo to mnohdy těžké, trpěli jsme, ale teď se něco mění. Bůh nám přichází odpustit, všechno srovnat, vyhladit a přišel on Lásky, která prozáří každou temnotu světa, každý zmatek. Přijmeme ho bez výhrad? Bez toho starého "ale," bez toho "jenom jestli" Přijmout ho, znamená udělat si pro něho čas, jak si udělali pastýři, králové... jenže ono je pořád tolik práce... Udělejme si čas nejen pro něj, ale pro ty, kteří jsou kolem nás kteří náš potřebují. Vždyť skrze nás k nim Ježíš může přijít a skrze ně on přichází k nám. Kéž zní nejenom z úst, ale i ze srdce každého z nás jásavá píseň o Boží štědrosti, dobrotě a lásce. Spolu s Pannou



Marií velebme Boha za “veliké věci, které pro nás učinil ten, který je mocný a jehož jméno je svaté”. Abychom tak jako ona “uchovávali tyto věci ve svém srdci a rozvažovali o tom”. S spolu s pastýři “chvalme Boha za všechno co jsme viděli a slyšeli”. A spolu z mudrci otevřeme svá srdce jako poklady Kristu a vrátili se jinou

cestou. Cestou lepší, tou kterou nám Kristus ukazuje. Vždyť on sám je CESTA, PRAVDA A ŽIVOT. Pravou vánoční radost, plné otevření se Kristu a všechna pozemská dobra přeje a vyprošuje.

P. Tišek

DO NOVÉHO ROKU

Do nového roku, s poděkováním za odcházející rok, přijďme opět v duchu k Betlému Ještě nedozněl zpěv andělů, a už je tu nebezpečí. Ne každý se chce upřímně poklonit, kdosi chce přijít se zlobou v srdci. Herodes. A tak svatá rodina prchá s Ježíšem do bezpečí, do neznáma. Nikdo, kdo má zlobu v srdci se nemůže s Ježíšem setkat. Nenajde ho.

Odstraňme v září betlémského světla každou hořkost i špatnou vzpomínku na věci minulé a za všechno budme vděční. To je návrh předsevzetí pro příští rok. Ať je v nás pohoda, a ten pokoj který Kristus přinesl. Ať nikdy náš hněv, naše rozčilení, ke kterému se jistě najde dost příležitostí netrvá dlouho a není tak velký, aby vše kolem nás ztemnělo jakoby si slunce zapadlo. I takové chvíle překonejme s radostí a láskou, kterou nám Ježíš dává, jež se nám nabízí v přemíře každodenních Božích darů. Mnohdy to bereme jako samozřejmost. Kéž nám zůstane Radost, kterou on na svět přinesl a na kterou jsme si mnohdy tak zvykli, že ji už ani nevnímáme.

Ať se v nás znovu rozhoří, abychom ji byli schopni předávat jak to dělal i Adolph Kolping. Kéž je v nás vědomí, že i případné bolesti, utrpení a zkoušky, které nutně patří k životu na zemi. vzal Kristus na sebe, a nabízí nám možnost trpět s ním a někdy ho doprovázet i po křížové cestě. Ta má jen jeden cíl, - věčný život v radosti. Mějme

pevnou naději: kdykoliv přichází něco těžkého, současně přichází i mimořádná Boží pomoc a síla. Nemusíme se bát. Andělská zvěst pastýřům zní a dává jistotu našim dnům: “Nebojte se, zvěstují vám velikou radost.”

A v tomto smyslu připojuji:

STARÉ IRSKÉ

NOVOROČNÍ PŘÁNÍ.

Abys zůstal ušetřen každého utrpení - to ti nepřeji.

Ani aby tvá cesta byla samá růže

a aby po tvé tváři neskanula žádná slza,

abys nezakusil nikdy žádnou bolest -

ne nic z toho ti do Nového roku nepřeji.

Vždyť slzy očišťují srdce, utrpení zušlechťuje,

bolest a úzkost tě uvede do společenství Marie s Děťátkem

a jejich úsměv tě naplní důvěrou a útěchou.

Mé přání zní spíše takto.

Kéž bys byl vděčný a povždy uchovával ve svém srdci drahocennou vzpomínku na dobré věci svého života,

abys vždy statečně obstál ve své zkoušce,

když tvrdě spočine kříž na tvých ramenou,

když vrchol, k němuž je nutnou vystoupit se zdá nedosažitelný a světlo naděje mizí ve tmách.

Aby Boží dary v tobě rostly a celý rok ti pomáhaly vnášet radost v duše těch s nimiž tě pojí láska.

Abys měl vždy přítele, jenž je opravdový a hoden tvého přátelství,

jenž ti dodá důvěry, když ti síly slábnou a nedostává se ti světla. Abys vytrval vždy v bouřích a dosáhl tak výšin. Aby radostí i bolestí provázel tě jas lásky plný úsměv vtěleného Slova

a aby tě s Pánem pojila vždy vroucí láska jak on si to s touho přeje kvůli tobě.

Kéž Bůh, z něhož pramení všechny milosti dá vám požehnání, ať chrání všechny Kolpingovy rodiny po celý rok a všem žehná.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

P. Tišek

CO DĚLAJÍ NAŠI PŘÁTELÉ

Kolpingova rodina Svatouch

Začátkem listopadu minulého roku se naše Kolpingova rodina rozhodla uskutečnit zájezd na dvě opravdu zajímavá místa a nyní bychom se chtěli o naše zážitky s vámi podělit.

Prvním poutním místem se stal Želivský klášter, založený roku 1139 benediktíny a po několikerém vyhoření byl roku 1714 až 1717 přestavěn známým stavitelem Janem Santinim.

Jak jistě víte, v lednu roku 1948 byl zvolen opatem tohoto kláštera Páter Vít Bohumil Tajovský, ještě donedávna duchovní správce Kolpingova díla ČR. A i přesto, že pan opat byl v době naší návštěvy mimo klášter, byla nám umožněna prohlídka objektu s odborným výkladem a myslím, že mohu za všechny účastníky zájezdu vyslovit obdiv k této kulturní památce a doporučit každému její návštěvu.

Ovšem, vzhledem k tomu, že čtenáři už jistě slyšeli a četli mnohem více o želivském klášteře, chtěli bychom spíše věnovat pozornost druhému poutnímu místu, které jsme navštívili.

Čihošť je malá obec nedaleko Ledče nad Sázavou. Zde se před 46 lety, tedy 11. prosince 1949 o třetí adventní neděli stal ČIHOŠŤSKÝ ZÁZRAK.

Věřící nejen z této zemědělské obce, ale i z okolních vesnic a osad se jako obvykle sešli o půl deváté na mši svatou ve svém farním kostele Nanebevzetí Panny Marie, aby si vyslechli Slovo Boží a byli přítomni eucharistické oběti. Těžko říci, kdo z přítomných první upozoroval, že se křížek nad svatostánkem pohnul směrem na evangelijní a epistolní stranu a potom zůstal nakloněn dopředu a pootočen ke kazatelně. Podle zachovaných protokolů si toho všimli nejen dospělí, ale i děti, celkem 19 lidí. Jen pan farář, osmačtyřicetiletý Josef

Toufar, obrácený zrovna z kazatelny k věřícím, neviděl nic.

Pověst o zázraku se rychle rozšířila. Do Čihoště začali putovat lidé opravdu z celé republiky. Na konci ledna 1950 byl farář Toufar, energický a obětavý člověk, zatčen a dopraven na zvláštní oddělení StB ve valdické věznici. 14 dní spontánně vypovídal, jak se mu věci jevily. Sám se ostatně v zájmu církve snažil objektivně zjít, co se vlastně stalo.

Jenže StB od něho potřebovala doznání, že on sám na příkaz svých nadřízených provedl a zinscenoval zázrak.

Tvrdé metody vyšetřovatelů prozrazují slova pana opata Tajovského, který byl také vězněn ve Valdicích jako podezřelý ze spolupráce na čihoštském zázraku: "... Tak jsem často slyšel hlas faráře Toufara při výslechu. Jeho nářek a bolestivé výkřiky byly tak silné, že jsem ho vždy poznal... Když se jim nepodařilo nás přimět k doznání k falešným obviněním, při výslechu, který často končil bezvědomím, zavřeli nás do samoty, kde byla naprostá tma a zima. Nebylo možné ani spát. Každou hodinu nás dozorcí budili. Za celou tu dobu nám nedali jíst ani pít..."

Farář Josef Toufar nakonec tomuto nelidskému týrání 25. února 1950 podlehl a byl pohřben do společného hrobu v Praze - Dáblicích.

Náhrobní křížek v čihoštském kostelíku se v červenci 1950 opět před svědky pohyboval a to již byl Páter Toufar několik měsíců mrtev. Po dokončení pohybu křížek klouzavým letem spadl na ruce kněze sloužícího mši svatou.

Toto vše a mnohem více jsme se dozvěděli z autentického a poutavého vyprávění asi sedmdesátiletého místního obyvatele, přímého účastníka těchto událostí. Zaujetím doslova přikováni do lavic kostela jsme se přenesli do té

nebezpečné doby 50. let. Také jsme se dozvěděli, že dokumentární film o tomto zázraku byl natočen v režii StB a měl potvrdit fakt, že jde o podvod. Ovšem krátce po premiéře se film setkal s takovým negativním ohlasem diváků, že byl brzy nato stažen z programu a kopie byly zlikvidovány.

O čihoštském zázraku bylo napsáno už mnoho, pro mnohé z vás čtenářů nebude tento článek novou informací, přesto apeluji na každého.

Připomeňme si všichni, je adventní doba, doba nejen na úklid, pečení cukroví a nákup, ale i doba duchovní přípravy na příchod Jezulátka. Před 46 lety právě v této době se stal zázrak, za nějž byl umučen nevinný člověk a mnoho dalších vězněno a týráno. A to všechno se stalo z vůle Boží, kvůli nám a pro nás. Dokážeme to ocenit ?

Zaznamenala Milada Brázdová



PÁTER FRÁŇA DĚTEM

Děvčata a chlapi !

Když jsem byl docela malým klukem, vždycky jsem se hrozně těšil na Vánoce. Na štědrý večer, na půlnoční i na dárky, na stavění betlémů. Vyprosil jsem si na panu faráři, že chci být při tom, když se v kostele bude stavět betlém. Anděl, sochy pastýřů, oveček a to nejkrásnější - Svatá rodina.

I doma jsme měli betlém, pěkný keramický a já jsem ho doplňoval o sošky zvířátek z durolinu, které jsem kupoval v hračkářství za své drobné pracně shromážděné úspory. Byli tam ovečky, velbloudi, sloni, lesní i domácí zvířátka. Byl jsem na tu sbírku hrdý. Když jsem koupil (nebyli jsme bohatí) nějaké zvířátko, měl jsem takové uspokojení, že malému Ježíši něco dávám. Jednou však jsem měl příležitost něco z toho opravdu Pánu Ježíši dát. On totiž k nám přišel. Nevěříte ?

Vzal na sebe podobu několika dětí z jedné rodiny ještě chudší. Když uviděly ten betlém, oči se jim rozzářily a hned si s tím začaly hrát. Když měly odejít, zesmutněly a já bojoval s jednou větou, nakonec jsem jim řekl: "Vyberte si každý jedno nebo dvě zvířátka, která se Vám nejvíce líbí. " A sotva jsem to dořekl, dostavil se strach, aby si někdo nevybral tu nejkrásnější ovečku, co byla u jeslíček nejbliž nebo toho dvouhrbého velblouda, co jsem ho měl tak rád. I stalo se. První dojem byl hrozný: "Teď to budou mít oni, třeba to někde pohodí a já jsem to měl k oslavě Boží u betléma." Ovládal jsem se. Napřed mě ta ovečka tam chyběla. Ale pak jsem pochopil, jaká je to radost něco opravdu dát Pánu Ježíši a když to bolí a dát to s radostí. Dokázali byste to také ? Nepochybují. Někdo možná po krátkém váhání. Pokud máte Krista rádi, dokážete se mnoha věcí vzdát, překonat se a poznat

tak pravou vánoční radost. Příležitostí se pro to najde dost. Třeba není tak úplně snadné někdy nekoukat na obrazovku. Máš pocit, že tě ubylo, že ti někdo něco bere, co druzí mají. Nebo máš jít nakoupit nebo umýt nádobí a jako naschvál zrovna tehdy, když si chceš číst nebo hrát. Z lásky k Ježíši to dokážeš a s radostí, která se třeba projeví až za chvíli. Tys to dokázal -poslechnout bez odmlouvání, bez remcání. To je také dárek Kristu i rodičům a ne nějak malý.

V jedné rodině už byl betlém postavený a přišel chlapec ze sánkování. Tati, kluci říkali, že žádný Ježíšek neexistoval, ten co dává dárky a ani se nikdy nenarodil ! A tatínek: "Věříš tomu ?" "No, co já vím, jsou to moji nejlepší kamarádi." "Víš co, tak něco vyzkoušíme ! Oddělej tu sošku Děťátka ! A když zde není, proč by zde byli Maria a Josef, také je schováme. A proč by sem chodili pastýři a králové ? A ovečky. A andělé by také nezpívali! Nakonec zůstalo z betléma : - Chlívěček a plné korýtko. " Chceš slavit takové vánoce - vnitřní prázdnotu a plné korýtko ? " "To ne." "Tak pozvi ty chlapce někdy k nám a rozdělíme se s nimi o radost a když budeš souhlasit, i nějaký dárek, třeba také poznají Ježíše, když jim o něm budeme vyprávět. Děti, ať máte hodně radostí.

Jsou dlouhé prázdniny, bez mála tři týdny, bude sníh, budou dárky, stromeček světýlka, hudba, zpěv, dobroty. Ale především ať máte každý tu pravou radost, že jste se něčeho vzdali, něco dali, a nějaké překvapení dostali. A ať dokážete o tom co se o vánoční noci stalo vyprávět i těm, kteří to neznají.

Vzpomeňte také na děti, které z toho, co vy máte, nemají nic. Je takových dětí na světě hodně. Když poznal mladý Adolph Kolping v jakých těžkých poměrech žijí

mladí učni v té době a sám poznal také těžký život, rozhodl se něco pro ně udělat a udělal. Dodnes v jeho jménu pracují tisíce lidí, pro pomoc druhým v nejrůznějších oblastech činnosti. Dělají to pro své bratry a sestry, pro Krista. Na světě je mnoho smutku a lidské bídy, nedostatků a slz. To čeká na vás. Něco pro to můžete udělat hned, něco až budete velcí. Svět stále více potřebuje ochotné lidi, kteří nemyslí jen na sebe a mají otevřeny oči i srdce. U vašeho betléma ať je svatá rodina, pastýři, králové, ovečky, zvířátka. Ale hlavně ať nechybí jedna postava. Která to má být? Uhádnete? Právě ty sám, který jsi přišel Krista uvítat

a něco mu dát, něco mu slíbit o něco poprosit. Co to bude? To je právě tvé tajemství vánoční noci, kdy se nebe setkává se zemí, Bůh s člověkem. A jistě dokážete doplnit a promyslet větu:

Sláv. a vy...te.. Bo.. a .a /z.mi .oko.
..dem

P. Tišek



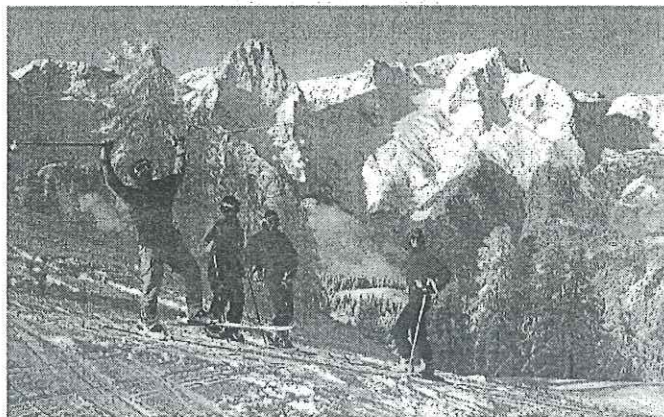
*A Slovo se stalo tělem
a přebývalo mezi námi.
Spatřili jsme jeho slávu,...*

Lyžování v Alpách

Kolpingova rodina Linz (Rakousko) pořádá ve dnech 25. - 28. ledna 1996 (čtvrtek až neděle) 11. mezinárodní Kolpingovy lyžařské závody, které se uskuteční v lyžařském areálu Pyhrn - Priel. Cena se pohybuje od 1 600 ÖS do 2 150 ÖS. Případné dotazy vám rád zodpoví Michael Kubík na tel. čísle Centrálního svazu 0616-252 07.

KOLPING KONTAKTE

Kolpingsfamilie Linz



*11. Internationale
Kolpingschirennen
Hinterstoder
25.-28. Jänner 1996*

PYHRN
PRIEL
ART-UND-SCHAUSPIEL

MEZINÁRODNÍ FOTBALOVÝ TURNAJ

Kolpingovo dílo České republiky sezvalo na sobotu 11. listopadu 1995 fotbalová družstva z domácích i zahraničních Kolpingových rodin na 3. ročník halového fotbalového turnaje O pohár předsedy KD ČR Ing. Stanislava Bělehrádka. Samotnému turnaji tradičně předcházela páteční společenský večer.

Tohoto večera se zúčastnili jak členové Kolpingových rodin, tak i mnoho sympatizujících a také členové tří družstev z Německa.

O nenucenou a příjemnou atmosféru, která zde panovala, se postaraly tři kapely, které se po celý večer střídaly. Večer odstartovala skupina Šafářanka, která působí při Ústavu tělesně a mentálně postižených v Křižanově. Lidové písně v jejich podání byly kouzelné a chlapci si vysloužili velké ovace zúčastněných. Skupina pana Kučery sáhla do svého

tradičně bohatého repertoáru a potěšila milovníky takřka všech hudebních žánrů.

Ve 23.00 hodin proběhlo rozlosování sobotního turnaje a hned po něm přišel na řadu zlatý hřeb večera - vystoupení skupiny Divize asfalty. Tato skupina měla velký ohlas hlavně u mladé generace, která zde byla početně zastoupena. Široký repertoárový záběr a světelná show udělaly z tohoto vystoupení skutečný vrchol večera. Myslím si, že všichni zúčastnění odcházeli spokojeni a plni dojmů.

Druhý den jsme zahájili v 7.00 hodin mši svatou pro účastníky fotbalového turnaje, kterou sloužil duchovní rádce KD ČR P. František Fráňa (Otec Tišek) a ten také provedl v 9.00 hodin slavnostní výkop turnaje.



Skupina Divize Asfalty hraje jeden z hitů, které přítomné nenechaly chladnými.



Generální sekretář KD ČR Libor Havlík blahopřeje Pavlovi Trávníčkovi - nejlepšímu střelci turnaje a předává mu cenu.

Družstva byla rozdělena ve třech skupinách :

1. skupina

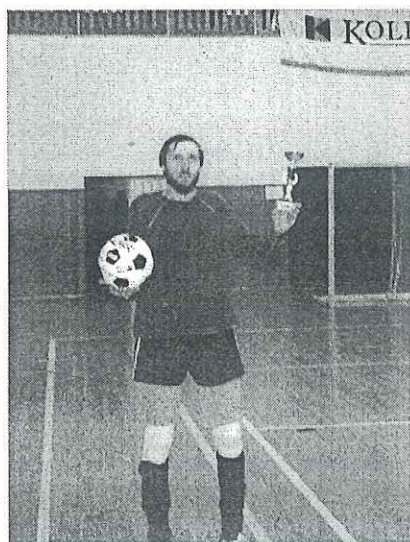
- Lauf I. (Německo)
- Jihlava
- Kunštát
- Norimberk (Německo)

2. skupina

- Lauf II. (Německo)
- Praha
- Osnabrück (Německo)

3. skupina

- Žďár I.
- Žamberk
- Žďár II.



Brankář družstva KR Kunštát třímá vítězně pohár a cenu za 2. místo v turnaji.



Závěrečné společné foto družstev KR Žďár, Kunštát a Osnabrück.

Z urputných bojů v základních skupinách vzešli tito semifinalisté :

Žďár I - Jihlava a Osnabrück - Kunštát.

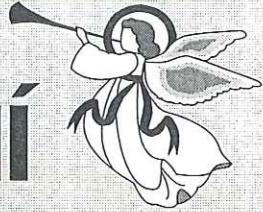
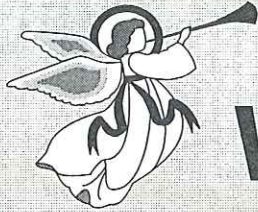
V prvním semifinále přešlo družstvo Žďáru vcelku lehce přes družstvo Jihlavy. Zato druhé semifinále bylo patřičně dramatické a družstvo Kunštátu rozhodlo o svém postupu do finále až v posledních minutách zápasu. V boji o třetí místo se tedy setkala družstva Jihlavy a Osnabrücku a vítězně z tohoto klání vyšli nakonec naši němečtí přátelé, pro které bylo třetí místo zadostiučiněním za dalekou cestu, kterou až k nám yážili. Ve finále na sebe narazila družstva Žďáru nad Sázavou I. a Kunštátu. Chvillemi emotivní utkání (jak se také na správné finále sluší a patří) bylo nakonec v korektním duchu dohráno a vítězem celého turnaje se stalo domácí družstvo Žďáru nad Sázavou. Na závěr předal generální sekretář KD ČR Libor Havlík prvním třem družstvům poháry a ceny. Společné foto

bylo tečkou za náročným dnem plným sportu.

Zaznamenal Michael Kubík



Brankář vítězného družstva pózuje s putovním pohárem a pohárem za 1.místo.



VÁNOČNÍ KONCERT

Kolpingova díla České republiky

v provedení pěveckých souborů

**JUVENTUS
DOUBRAVAN**

a dětského pěveckého souboru

MOTÝLEK

V programu zazní

**Hudba starých mistrů,
Spirituály
a Vánoční písně**

Koncert se uskuteční

22. prosince 1995 v 18.00 hod

v poutním chrámu sv. Jana Nepomuckého
na Zelené hoře ve Žďáře nad Sázavou

Vstupné dobrovolné